101 kroków

w edukacji i wychowaniu

Osman Nuri Topbasz

WYDAWNICTWO ERKAM

Muzułmański Związek Religijny w RP
Najwyższe Kolegium Muzułmańskie

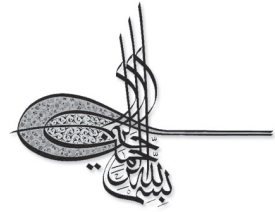

Tytuł oryginału: *Осман Нури Топбаш, 101 шаг в образовании и воспитании*

Tłumaczenie, redakcja: Musa Çaxarxan Czachorowski

Korekta: Musa Çaxarxan Czachorowski, Barbara Pawlic-Miśkiewicz

Cytaty z Koranu w tłumaczeniu Musy Çaxarxana Czachorowskiego,
MZR w RP, Białystok 1439/2018

© for the Polish edition by Muzułmański Związek Religijny w RP
Najwyższe Kolegium Muzułmańskie, 1444/2023

Wydawca:

MZR
Muzułmański Związek Religijny w RP
Najwyższe Kolegium Muzułmańskie

15-207 Białystok, ul. Piastowska 13 F
T: (+48) 85 732 40 23, T: (+48) 605 612 137
E: mzr@mzr.pl, www.mzr.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone

Wydanie pierwsze

ISBN: 978-625-440-521-1

Skład: AliusMedia.pl

Druk i oprawa: Drukarnia Erkam

Language: Polski (Leh Dili)

Stambuł - 2023

WYDAWNICTWO ERKAM

Osman Nuri Topbasz

101 kroków
w edukacji i wychowaniu

Przekład z języka rosyjskiego
Musa Çaxarxan Czachorowski

Białystok 1444/2023

Ze Świętego Koranu,
który jest najpiękniejszym słowem:

[...] bądź dobry tak, jak Bóg był dobry dla ciebie!
(Sura *Al-Kasas*, *Opowieść*, 28:77)

Potem będziecie tego Dnia zapytani o szczęśliwość
[w ziemskim życiu].
(Sura *At-Takaasur*, *Pomnażanie*, 102:8)

1

Wychowanie rozpoczyna się w łonie matki.
Pierwszym wychowawcą człowieka
jest jego matka.

2

Dzieci są świętym
amanatem (darem, depozytem),
powierzonym rodzicom i wychowawcom
(nauczycielom), aby przyozdobili je
pięknymi cechami.

3

Najlepszym dziedzictwem,
jakie rodzice mogą zostawić swojemu
dziecku, są wysoka moralność, silny charakter
i osobowość. Droga do tego prowadzi przez
właściwe, dobre wychowanie.

4

Spośród wszystkich żywych istot
ludzie najbardziej potrzebują edukacji.
Najwyższą sztuką w życiu jest wychować
człowieka. Wszechmogący Allah wysłał
proroków jako najlepszych wychowawców
ludzi, co oznacza, że edukacja
stanowi zawód proroka.

5

Wychowawca nie tylko przekazuje wiedzę, ale też sieje ziarno zaufania, rozszerza horyzonty, wzywa do rozwagi, uczy zasad, podstaw i *adabu* (etyki). Oznacza to, że każdy wychowawca rozwija w swym uczniu świadomość sumienia.

6

Aby wychować dziecko nie wystarczy,
zapewnić mu nocleg i wyżywienie. Należy
jeszcze we właściwy sposób upiększyć wiedzą
jego życie umysłowe i duchowe.

7

Każdy nauczyciel ma obowiązek wychować swojego podopiecznego na życzliwego, dobrego człowieka. Powinien wzbudzać w nim zainteresowanie nie tylko *zahirem*, wiedzą zewnętrzną, ale także duchowością, rytuałami oraz mądrością.

8

Wykształcenie jednostronne,
pozbawione duchowości, jest niewystarczające.
Należy zachowywać równowagę między
materialnym a duchowym. W przeciwnym
razie stanie się to, co przydarzyło się ptakowi
z jednym skrzydłem, który próbował latać
i stał się ofiarą głodnego kota.

9

Każda żywa istota, która nie zdoła nadążyć za własnym czasem, skazana jest na zniknięcie. Dlatego szlachetny Ali (*radijallaahu anhu*) doradzał, co następuje: „Wychowuj swoje dzieci nie w duchu własnego czasu, a zgodnie z warunkami lat, w których będą żyć".

10

Naród, mający przynajmniej kilka osób dobrze wychowanych i pełnych poświęcenia, znajdzie się wśród zwycięzców. W przeciwnym razie zawsze będzie pokonany!

11

Nie trzeba cudu, aby zobaczyć
przyszłość jakiegokolwiek narodu.
W tym celu wystarczy spojrzeć na jego dzieci
i młodzież. Jeśli poświęcają swoje siły na dobre
uczynki, czeka go świetlana przyszłość.
I odwrotnie, ten naród, którego młode
pokolenie zużywa swoją energię na
brutalną siłę i zaspokajanie
najniższych potrzeb,
czeka smutna dola.

12

Kapitał potrzebuje opłacalnych inwestycji, a edukacja stanowi najbardziej dochodowy obszar inwestowania. Najpewniejszą kalkulacją na przyszłość jest wychowanie człowieka wartościowego i doskonałego.

13

Wychowawca musi wykazać się
stanowczym charakterem, wzbudzającym
uznanie i zachwyt w sercach ludzi, jego dusza
powinna być przepełniona miłosierdziem,
a jego serce promieniować oświeceniem,
duchowością i pozytywną energią.

14

Człowiek, którego słowa
nie zgadzają się z działaniami,
nie zdoła przekonać swego otoczenia.
Zija Pasza powiedział, co następuje:
„Działania, a nie słowa, są
lustrem człowieka!”.

15

Zanim wychowawca będzie doradzał
innym i nauczał ich piękna, powinien najpierw
przyozdobić się nim, starając się być żywym
przykładem do naśladowania.

16

Wychowawca musi promieniować wokół pozytywną energią. W tym przypadku nawet zachowanie zwierząt jest pouczające. Kura, opiekująca się swoimi kurczętami, daje im schronienie pod własnymi skrzydłami. Wąż wychowuje swoje młode spojrzeniem. Skorpion nosi swe dzieci na plecach. Jeśli zachowują się tak nawet zwierzęta, to jak powinien postąpić człowiek?

17

Tam, gdzie nie ma zaufania, niemożliwe
jest zapewnienie wysokiej jakości kształcenia.
Wychowawca przede wszystkim musi cechować
się stanowczym charakterem. Ludzie bowiem
podziwiają poważne, dające przykład
osobowości o silnej woli
i podążają za nimi.

18

Masy kształtowane są przez przywódców. Epoka dobrobytu została zaznaczona pieczęcią duchowości Proroka Muhammada (*sallallaahu alajhi ła salaam*). Jasnym przykładem tego są *ashabowie* Suffy. Jeden z uczniów Suffy, Abdullah ibn Masud, tak opisał stan, który osiągnęli dzięki edukacji Proroka: „Słyszeliśmy *zikr* pożywienia, które spożywaliśmy".

19

Jedną z najważniejszych metod
edukacyjnych naszego Proroka była
wspólna rozmowa, ponieważ pozwalała
nawiązać duchową więź. Podczas rozmowy
bowiem – w zależności od potrzeb słuchaczy –
rozbudza się szczególny stan duchowy,
a rozmowa w pewnym stopniu
staje się podobna do recepty
wypisywanej słuchaczom.

20

Nauczyciel musi liczyć się z tym,
że każdy z powierzonych mu uczniów
może w przyszłości stać się jedną z wybitnych
osób, które zmienią ten świat. Dlatego nie
powinien zapominać, że pewnego dnia
może znaleźć się pod ich władzą.

21

Aby zapewnić innym wysokiej jakości wykształcenie, nauczyciel nie powinien zaniedbywać pracy nad sobą. Jego naturalnym obowiązkiem musi być stałe dążenie do samodoskonalenia. W przeciwnym razie z powodu braku własnego profesjonalizmu utraci wiele umiejętności i nawyków.

22

Pokolenie wysokiej jakości to
owoce pracy, które pojawiają się tylko
dzięki profesjonalnym wychowawcom, czyli
osobowościom ukształtowanym z punktu
widzenia nauki i moralności. Wychowankowie
nieudolnych i niewykwalifikowanych
nauczycieli będą natomiast ludźmi
słabo rozwiniętymi oraz
ignorantami.

23

Jeśli pragniemy wychować
doskonałego ucznia, to musimy być
doskonałymi wychowawcami.

24

Wyremontowane rzeczy stanowią
wizytówkę majstra, który je naprawiał.
Jakość nauczyciela ocenia się
na podstawie jego uczniów.

25

Praca nad sobą
to bardzo odpowiedzialne zadanie,
bowiem nauczyciel o niskich kwalifikacjach
marnuje czas powierzonych mu uczniów.

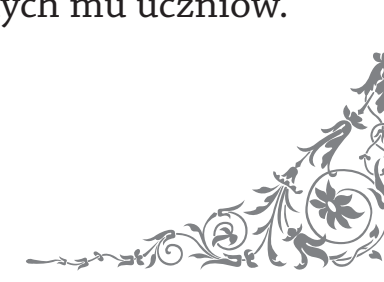

26

Pastuch ponosi odpowiedzialność
za swoje stado. Jeśli któreś jagnię złamie nogę,
to powinien nieść je na rękach. Tak samo
uczniowie znajdują się pod ochroną
i opieką nauczyciela.

27

Każdy człowiek wierzy w wartość
i znaczenie własnych słów i pragnie być
wysłuchany. Dlatego nauczyciel nie dla oceny,
ale z wielką uwagą i troską powinien traktować
wszelkie problemy swoich uczniów,
proszących go o radę i pomoc.

28

Nauczyciel musi poważnie
traktować swoich uczniów, cenić ich
i dawać im to odczuć poprzez
swoje postępowanie.

29

Nauczyciel, który zamienia swojego ucznia, posiadającego zdolności wielkości ogromnego platana, w metrowy krzak, poniesie odpowiedzialność przed Allahem.

30

Nauczyciel powinien bardzo
dobrze znać charaktery swych uczniów,
aby znaleźć drogę do ich serc.

31

Ponieważ istnieje wiele różnych
charakterów i cech ludzkich, to metody lub
wskazania, które przynoszą korzyść jednemu
uczniowi, mogą zaszkodzić drugiemu.
Dlatego wychowawca musi dobrze
znać duchową stronę uczniów.

32

Aby tkwiące w uczniach umiejętności
rozwijać we właściwym kierunku, wychowawca
musi, podobnie jak paciorki swego różańca,
dobrze znać charaktery i skłonności
swoich uczniów.

33

Żyjemy w czasach, gdy ludzie przeżywają
swoje życie nieświadomie, niczym kłody unoszące
się w błotnistej wodzie. Najsmutniejszy jest fakt,
że wiele rzek, które mogłyby ożywić leżące na ich
drodze ziemie, ze względu na to, że nie zostały
skierowane przez kompetentnych ludzi
we właściwym kierunku, wpada,
niestety, do ścieku.

34

Nauczyciel powinien być życzliwy,
sprawiedliwy i wyrozumiały w stosunku do
powierzonych mu uczniów. Nie może nakładać
na nich ciężaru ponad ich siły. Musi dawać
swoim wychowankom takie zadania,
które będą w stanie wykonać.

35

Sprawiedliwy nauczyciel jest
nauczycielem całej klasy. W klasie,
w której nie ma sprawiedliwości, nie będzie
też spokoju, a gdzie nie ma spokoju, tam
nie sposób prowadzić lekcji. Bez
lekcji zaś nie ma kształcenia.

36

Nauczyciel musi wiedzieć, że sprawiedliwość nie oznacza traktowania wszystkich jednakowo, ale oddawanie każdemu tego, co mu należne. Powinien unikać wszelkich działań, które naruszałyby sprawiedliwość.

37

Nauczyciel powinien okazywać
sprawiedliwość nie tylko wtedy, gdy
podejmuje jakąś decyzję, ale także wówczas,
gdy waży, mierzy lub występuje jako
świadek – czyli musi być
sprawiedliwy zawsze
i wszędzie.

38

Aby lekcja przyniosła efekty,
nauczyciel musi wziąć pod uwagę
skład klasy i materiały, które będą przez
niego wykorzystywane, a dopiero
potem zaplanować zajęcia.

39

Jeśli nauczyciel działa zgodnie z planem,
wówczas widzi, gdzie się zatrzymał, co wyjaśnił
i jakie uzyskał rezultaty.

40

Nauczyciel, nim zaplanuje lekcję,
powinien dokładnie przemyśleć, gdzie,
kiedy i jak zastosować określone
metody nauczania.

41

Nauczyciel powinien wiedzieć, że jego zadaniem jest nie tylko przekazywanie wiedzy. Planując lekcję, musi sporządzić konspekt zajęć w taki sposób, aby temat, który będzie wyjaśniał słuchaczom, wzbudził ich żywe zainteresowanie. Omawianie różnych tematów z wykorzystaniem przykładów z życia oraz zastosowanie interaktywnej metody nauczania pomaga utrzymywać kontakt z uczniami.

42

Głównym kluczem
do sukcesu w kształceniu (wychowaniu)
są cierpliwość, wytrwałość i poświęcenie.

43

Nauczyciel nie powinien ustępować
przed niebezpieczeństwami i trudnościami,
jakie napotka na swojej drodze, ale przeciwnie,
popadając w trudną sytuację, musi stawić
jej opór i znaleźć w sobie
dodatkowe siły.

44

Nauczyciel, spotykając się
z jakimikolwiek trudnościami, nie powinien
ulegać beznadziejności i przygnębieniu,
popadać w stan niedbałości.

45

Nie należy zapominać, że żywa woda,
będąca dla serc eliksirem wiecznego szczęścia,
ukrywa się z reguły w chwilach trudności i prób.
Podobnie pracowitość i bezinteresowność,
przejawiane w dążeniu do wysokich
celów, czynią życie wartościowym
i pełnym dostatku.

46

Edukacja nie jest tylko chwilowym
zapałem. To święty obowiązek, który
należy wypełniać z miłością i entuzjazmem
do ostatniego tchnienia. Dlatego pożywieniem
nauczyciela powinna być cierpliwość,
a jego wsparciem – Pan.

47

Nauczyciel to człowiek, który
w każdej sytuacji, niezależnie od tego,
w jakim przebywa społeczeństwie, potrafi
zachować drżenie *imanu* (wiary), uchronić
swoją duszę od merkantylnych zmartwień
i chwilowych korzyści, będący w stanie
usłyszeć nieme jęki serc spragnionych
edukacji.

48

Tak jak błędne jest
zaniedbywanie własnych dzieci,
rodziców i środków zarobkowania
ze względu na służbę, tak samo błędne jest
uchylanie się przez wychowawcę od swoich
obowiązków, ukrywanie się za bliskimi
i koniecznością ich utrzymania.

49

Nauczyciel nie powinien martwić się brakiem środków do życia, ale nie może też wywyższać się, gdy zdobędzie ziemskie wartości.

50

Nauczyciel powinien zwracać uwagę
na swoich uczniów nawet poza godzinami
pracy. Nie może upodobniać się do zwykłego
urzędnika, który pracuje od dzwonka
do dzwonka.

51

Wychowawca musi rozwiązywać problemy, a nie je tworzyć. Zamiast pustej gadaniny i wyszukiwania wad, powinien być filozoficznie i pozytywnie nastawiony do tego, co się dzieje.

52

Za trudności w swej posłudze
wychowawca nie powinien obwiniać innych
osób, ale przede wszystkim musi
szukać problemu w sobie.

53

Na narzekania nauczyciela:
„Co mam zrobić, nie daję rady,
brak mi zdolności, nikt nie przychodzi!”,
Allah Wszechmogący daje odpowiedź,
pokazując, jak hoduje drzewo figowe
na kamiennej ścianie i sprawia,
że przynosi owoce.

54

Nauka to sztuka zapominania
o narzekaniu w trudnych chwilach życia.
Tam, gdzie zaczyna się zniecierpliwienie
i jęczenie, kończy się kształcenie.

55

Nauczyciel nie może czekać,
aż możliwości same go znajdą. Musi być
w stałym poszukiwaniu okazji
do służenia.

56

Wychowanie to ciężka praca,
która wymaga znacznego wysiłku.
Dlatego dusza musi być przede wszystkim
wypełniona pozytywną energią.

57

Ziarna wiedzy, zasiane sercem
przepełnionym entuzjazmem i zapałem,
dają początek przyszłości.

58

Nauczyciel musi dobrze znać
przyjęte w społeczeństwie zasady dobrych
obyczajów, których należy przestrzegać,
i nigdy nie powinien ich zaniedbywać.

59

Nauczyciel o wrażliwej i głębokiej
duszy powinien wypełniać swój obowiązek
z takim uczuciem, jakby wykonywał *ibadę*
(służbę Allahowi). Nie powinien nikogo
obrażać i być na kogokolwiek obrażony.
Nie może zapominać, że dusze są
miejscem kontemplacji Allaha.

60

Nauczyciel powinien panować
nad każdym swoim działaniem. Nawet
gdy żartuje z bliskich mu osób, musi
być delikatny i uprzejmy.

61

Nauczyciel nie powinien mylić
bliskości z znajomością, skromności
ze służalczością, powagi
z zarozumiałością.

62

Nauczyciel na każdym etapie życia,
zwłaszcza podczas swej służby, powinien
zachowywać się tak, jak przystoi muzułmaninowi.
Nie może zapominać o tym, że każde
wypowiedziane przez niego słowo
i każdy wykonany czyn są niczym
cegły, za pomocą których
kształtuje się osobowość
ucznia.

63

Nauczyciel musi mieć świadomość,
że niedociągnięcia w nauczaniu, jakim jest
przekazywanie jakiejkolwiek wiedzy, mogą
być powielane przez jego podopiecznych
i powinien czuć za to pełną
odpowiedzialność.

64

Nieustannie przebaczając innym,
nauczyciel powinien dążyć do tego,
aby stać się człowiekiem naprawdę
zasługującym na przebaczenie
Wszechmogącego.

65

Każdy człowiek potrzebuje
dobrego traktowania i uwagi. Życzliwość
wobec innych ludzi zmniejsza nieprzychylną
postawę wrogów oraz zwiększa miłość
i zaufanie przyjaciół i bliskich.

66

Wychowanie i edukacja człowieka
nie dopuszcza grubiaństwa, znieważania
i okrucieństwa.

67

Bezlitosny stosunek nauczyciela
do jego wychowanków w imię dyscypliny
nie może mieć żadnego usprawiedliwienia.

68

Nadmierna surowość rodzi nienawiść. Pobłażliwość prowadzi do osłabienia autorytetu. Sukces można osiągnąć tylko wtedy, gdy istnieje między nimi równowaga.

69

Nauczyciel powinien mówić
uprzejmie i pięknie, i tylko rzeczy dobre,
nikt bowiem nie lubi grubiaństwa. Najlepszą
drogą do ludzkich serc jest przyjemna
mowa, łagodność i pokora.

70

Podobnie jak niestabilny psychicznie pilot nie może wykonywać lotów, tak samo rozgniewany nauczyciel, który jest w złym humorze, nie powinien być dopuszczony do prowadzenia lekcji.

71

Nauczyciel powinien wypowiadać
polecenia, napomnienia i nauki spokojnym
tonem, nie zapominając o tym, że jego słabością
jest zachowanie, które może skrzywdzić
lub obrazić rozmówców.

72

Człowiek stale znajduje się
pod wpływem uczuć i emocji. Zastanawia
się i na ich podstawie podejmuje decyzje. Z tego
punktu widzenia wychowawca powinien zawsze
opierać się na radach, które zapewnią
prawidłowe i owocne wykonywanie
jego obowiązków zawodowych.

73

Wpływ nauczyciela, którego serce
przepełnia dobroć i duchowość, na jego
podopiecznych przypomina delikatny zapach,
dający duszom wiosenną świeżość, rozwiewany
przez wiatry unoszące się ponad ogrodem
przyozdobionym różami, goździkami
i rzadkimi kwiatami.

74

Ten świat może zamienić się w raj
dzięki trzem rzeczom: okazaniu miłosierdzia
rękoma, językiem i sercem...

75

Aby uzyskać wieczne zbawienie,
duchowo doskonałe serca szukają innych ludzi,
których można ocalić za pomocą edukacji,
służenia oraz miłosierdzia.

76

Prawdziwym podbojem
jest zaskarbienie sobie serc. To nagroda
jedynie dla tych, którym udało się sprowadzić
swoje dusze do miejsc, w których
zbierają się ludzie.

77

Wzorowy nauczyciel to specjalista od duszy. Wychowawca jest uzdrowicielem dusz, który zaszczepia im życie wieczne.

78

Dusza nauczyciela, dzięki odnoszeniu się do wszystkich żywych istot z pozycji Wszechmogącego Allaha, powinna zmienić się w centrum duchowej rehabilitacji.

79

Miłość i troskliwość
rozwiązują wszelkie problemy. Człowiek,
którego problemy zdołamy rozwiązać, staje
się naszym zwolennikiem. Otrzymujemy
wynagrodzenie za każdą osobę, której
serce zdołamy pozyskać, i ponosimy
wielką odpowiedzialność za
każdą utraconą.

80

Wagą miłości jest bezinteresowność. Suche słowa niczego nie zdołają wyrazić. Czcigodny Mewlana powiedział: „Nie bądź pośmiewiskiem słowa!”. Deklaracje miłości wymagają dowodu bezinteresowności.

81

Nauczyciel musi dzielić
wszystkie radości i smutki swoich uczniów
i być ich przyjacielem i bratem. Musi zrozumieć
duchowy język przyjaźni i braterstwa.

82

Nauczyciel to człowiek,
który nie zajmuje się wyszukiwaniem
przewinień i wad swoich podopiecznych,
ale stara się je ukryć i poprawić.

83

Wzajemne zrozumienie
to przewód łączący dwa serca. Skuteczna
edukacja jest bezpośrednio związana
z jego dostosowaniem.

84

Nauczyciel powinien otworzyć
przed uczniami swoją duszę na oścież, aby
zwracali się do niego i ujawniali
swoje zainteresowania.

85

Uczniowska miłość do nauczyciela
zwiększa zainteresowanie rzeczami, których
uczy. Życzliwy i uczuciowy stosunek mentora
do podopiecznych przyczynia się do tego,
że przekazywane przezeń wiadomości
są przyjmowane bardziej sercem
niż umysłem.

86

Nauczyciel musi iść na swoją lekcję
z szacunkiem, niczym do sanktuarium.
Powinien wiedzieć, że najbardziej niezbędnymi
materiałami do wykładów są miłość
i współuczestnictwo.

87

Wiadomość, która nie dosięgła
duszy, nie może zmienić się w wiedzę.

88

Nauczyciele wpływają na najważniejsze organy uczniów, takie jak serce i umysł, kształtując w ten sposób ich światopogląd. Dlatego też śmiało można ich nazwać architektami przyszłości.

89

Wiedza może być przekazywana
i wpływać na kogoś tylko pod warunkiem
bogatego życia duchowego, pełnego pobożności.
Człowiek, który osiągnął taki stan, odnosi
się do swoich uczniów z miłością.
A nasienie rzucone z miłością
jest wieczne.

90

Aby zostać nauczycielem,
należy posiadać silne poczucie
współczucia i miłosierdzia.

91

Do ucznia należy odnosić się
ze współczuciem i miłosierdziem,
jak do rannego ptaka, który wymaga leczenia.
Współczucie bowiem i miłosierdzie są
najskuteczniejszymi specyfikami
do wychowania duchowo
pięknych ludzi.

92

Miłosierdzie podobne jest do płomienia,
który bezustannie płonie w sercu nauczyciela.

93

Uczynić nauczycielem człowieka chciwego,
pozbawionego miłosierdzia i współczucia,
jest zbrodnią przeciwko całej ludzkości.

94

Podobnie jak piękne kwiaty
wywołują uśmiech na twarzy
nawet najbardziej nieokrzesanej i źle
wychowanej osoby, także ci, którzy zajmują się
wychowaniem innych, powinni być niczym
róże, które zmiękczają nawet najbardziej
zatwardziałe serca i zmuszają do
uśmiechu nawet najsurowsze
twarze.

95

Najważniejsza rzecz,
na którą nauczyciel powinien zwrócić
uwagę, to świadomość, że niedociągnięcia
pochodzą od *nafsu*, a powodzenie
od Pana.

96

Nauczyciel powinien uważać
swój zawód za wielkie dobrodziejstwo
oraz przejaw miłosierdzia Wszechmogącego
i z wdzięczności za to uczynić swoim
obowiązkiem duchowe i materialne
zabezpieczenie podopiecznych.

97

Istniejące w każdym nauczycielu
pojęcia „prywata” i „roszczenia”, muszą
zostać zastąpione przez „miłość”
i „zrozumienie”.

98

Życie nauczyciela musi być
zbudowane na troskliwości oraz szczerym
służeniu, dalekim od gołosłowności.

99

Każdy nowy dzień
stanowi czystą stronę w kalendarzu
naszego życia. W twoich rękach spoczywa
możliwość zapełnienia czystej strony
w możliwie najlepszy sposób.

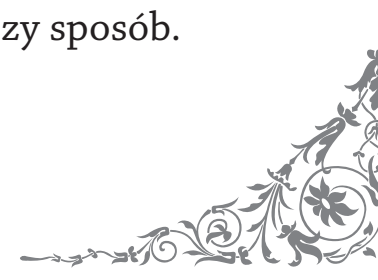

100

Nauczyciel każdą chwilę
spędzoną ze swoimi uczniami
powinien odczuwać niczym ostatnie minuty
życia, przechodząc przez nie z poczuciem
wdzięczności i wychwalaniem Stwórcy.

101

Każde dziecko na tym świecie
potrzebuje nauk rodziców i nauczycieli.
A w życiu wiecznym rodzicom i nauczycielom
potrzebne będą wszelkiego rodzaju modlitwy
i jałmużny wychowanych przez nich dzieci.

KILKA PRAWD ŻYCIA Z NAJLEPSZEGO PODRĘCZNIKA DO EDUKACJI: ŚWIĘTEGO KORANU I *SUNNY*

Najlepsze słowa to Księga Allaha.

Najlepszą drogą jest droga *sunny*.

Najlepszym schronieniem jest *takła* (pobożność).

Najszlachetniejsze słowo to wspomnienie Allaha.

Najpiękniejsza przypowieść znajduje się w Koranie.

Jasne (oświecone) drogi to proste drogi naszych proroków.

Najlepszą i najbardziej użyteczną rzeczą w nauce jest to,
co zwraca się ku wiedzy.

Mała własność, za którą okazuje się wdzięczność Allahowi,
jest lepsza niż bogactwo używane z niewdzięcznością.

Najgorsze usprawiedliwienie
jest w momencie śmierci.

Najgorszy żal pojawia się w Dniu Sądu.

Największym błędem jest kłamstwo.

Najlepsze bogactwo to bogactwo duszy,
wzbogacenie *kanaatem* (poddaniem się losowi, pokorą).

Najlepszy *iman* (wiara) to ten, który jest wyhaftowany w sercach.

Pieniądze, z których nie płaci się *zakatu*, alimentów i *sadaki*,
w wiecznym świecie staną się hańbą.

Złą stronę zysku stanowią *riba* (odsetki) i lichwiarstwo.

Najgłębszą ślepotą jest zejście z prawdziwej ścieżki po jej znalezieniu.

Najgorszą ślepotą jest ślepota duszy.

Przyczynienie się do wprowadzenia innej osoby
na prawdziwą drogę jest lepsze od wszystkiego,
nad czym wschodzi i zachodzi słońce.

Stanie się środkiem do znalezienia prostej drogi
jest wynikiem edukacji duszy.

Każdy rodzaj marnotrawstwa
jest na swój sposób zły.

Zapraszamy do lektury książek i czasopism
wydawanych przez
Najwyższe Kolegium Muzułmańskie MZR w RP

Biblioteka tatarska on-line
www.bibliotekatatarska.pl

Biblioteka muzułmańska on-line
www.bibliotekamuzulmanska.pl